

044A

DE SPIEGEL
18^e LUSTRUM - DER
SOCIETEIT - PHOENIX

Vogel Phoenix! In diepe eerbied gaan onze gedachten naar jou uit nu wij aan den vooravond van het XVIII Lustrum van onze zoo geliefde Societeit staan. Jij bent immers het schoone symbool van onze zich steeds vernieuwende, verjongende samenleving. Jouw vrijheidslievende geest heeft geslacht na geslacht, dat onder jouw machtige vleugels is opgegroeid, doorlicht, doorgloeit. Wanneer wij bedenken, dat, waar elders de vrijheid van den geest wordt geknecht en onderdrukt, in jouw veste elke gedachte zijn vrije weg kan gaan, elk woord gezegd mag worden, dan dringt eerst recht jouw betekenis tot ons door. Vogel je bent ons dierbaar geworden, soms, midden in het drukke Societeitsgewoel kijken wij met stille bewondering naar jou op, beseffen wij jouw alom tegenwoordigheid. Hoog hang je daar boven dat driftige leven in het mystieke Licht der Eeuwige Rust. Grauw is je veerenkleed, grijs en eerbiedwaardig je voorkomen, je bent de Wijze, die van het diepe verleden naar de verre toekomst blik. Eens heb je onze voorvaderen hun dartel spel in de zalen zien spelen. Jij bent er van getuige geweest, hoe zij schichtig de eerste schrede over den gouden drempel van jouw heilig rijk hebben gezet.

Jij weet hoe zij allen de kluisters, welke hen nog vasthielden aan hun vroeger bestaan, van zich wierpen om op te gaan in de volle rijkdom van het luisterrijk studentenleven. Zoo is het ook ons vergaan, wij zijn hier gekomen, vreemd, onwennig, in een wereld, waarvan wij het bestaan niet hadden kunnen droomen. En langzaam heeft zich dat wondere proces voltrokken, wij werden één met dit tintelende bruisende leven. Vogel Phoenix, jij kent de bronnen, waaruit wij toen met gulzige slokken gedronken hebben, steeds meer en meer, totdat wij alles en alles konden vergeten, totdat wij ons in onze waanzinnige dronkenschap onze geest bevrijd hebben van de materie.

* * *

Negentig jaar Societeitsleven. Het is een gebeuren waar wij ons waarlijk over kunnen verheugen, want meer dan ooit is de Societeit het brandpunt van het Delftsch Studentenleven. Want de Societeit bloeit. Het aantal leden neemt gestadig toe, het bezoek is sinds jaren drukker geworden, de omzettingen zijn groot. En toch mogen wij dit niet als werkelijke bloei beschouwen, wanneer ook niet het geestelijk leven op hooger peil is gekomen. Want nooit is het de bedoeling geweest, dat de Societeit een net en degelijk Studentenrestaurant zou worden. Het gaat om het actieve leven, het gaat er om dat ieder lid, die straks eens zijn werk in de maatschappij verricht, hier groeit tot een persoonlijkheid, die kritisch leert denken, zelfstandig leert optreden. Wij weten heel goed dat de Societeit geenszins een noodzakelijkheid is, maar wel weten wij, dat zij in belangrijke mate heeft bijgedragen tot de vorming van den Delftschen Ingenieur.

* * *

En nu maken wij ons op voor de viering van dit belangrijke Lustrum.

Eerst komt de timmerman. Hij heeft een groote bak met spijkers. Hij komt als de bootsman van een schip; alles wat los is, wordt vastgesjord voor den storm. Zitplaatsen en consumptie-tafels worden stevig verankerd, de pilaren extra gestut, de joolvloer gelegd. Het is dan al een drukte van belang. Achter het buffet is de zaalchef bezig met zijn sorbets, de kok slooft zich uit deze avond den leden eens iets extra's aan te bieden; golven gekruide rizotto gulpen uit de gapende muil van de vleeschmolen. Ook het Bestuur zit niet stil, alles wordt nog eens gewikt en gewogen, nieuwe passanten op de lijst gezet, contanten-regelingen vastgesteld, boete's opgelegd. De Heer Directeur schuift zenuwachtig de prijslijsten bij elkaar. Negentig jaar voortdurende zorg hebben hem grijs gemaakt, want elke kroegjool is weer anders, een nieuw experiment. Daar is de muziek, puffend en blazend komt het gezelschap op de galerij, het spuug van de vorige week wordt zorgvuldig uit de trompetten gerold, het koper nog eventjes met de mouw opgepoetst en dan wachten de heeren op wat er gebeuren gaat.

Zoo is het, wanneer een tooneelvoorstelling gaat beginnen. Het zaallicht sterft uit, de hersens en het voetlicht gloeien op, het geroezemoes van het publiek verstomd; men is in uiterst gespannen afwachting.

En dan ineens rijt het gordijn vaneen, met een forsche smak draait de voordeur open en klits-klats-klander rollen de leden

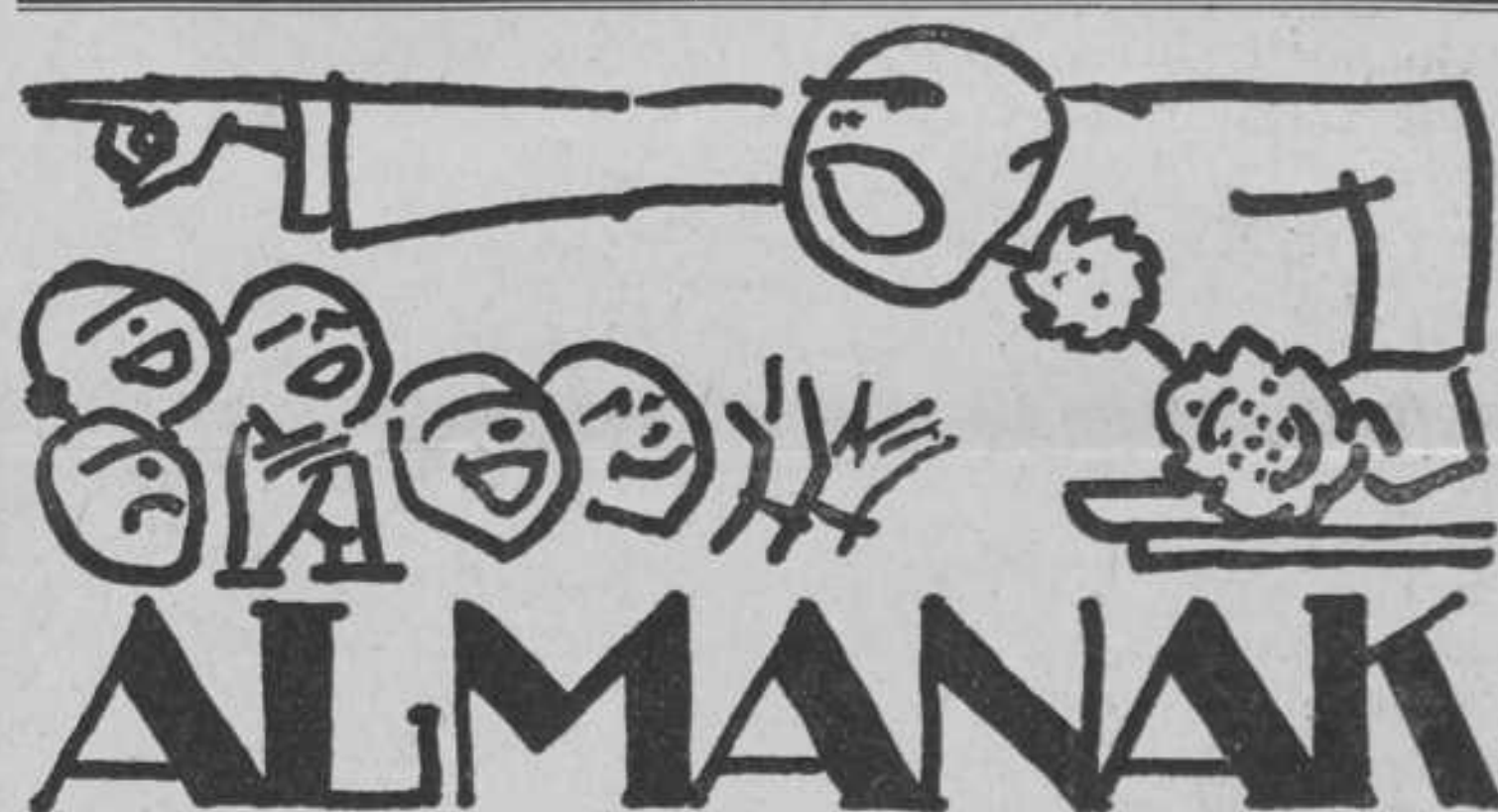
door elkander. Plotseling zijn ze er, niemand weet waar vandaan, ze schijnen uit alle hoeken en gaten tegelijk te kruipen, schieten uit de IJclub omhoog, kruipen uit de Zuurkast, vallen van de Sherrywagen; ineens zijn ze er, de Prominenten, de Obscuren, de Superieuren, Wij, Zwartkijkers en Gongrijpen, Adelaars en Bartelmanen, allen leden van de Societeit Phoenix. Allen komen bij elkaar, vereenigt tot een geweldig collation; een labiele menigte, deinend op de golven schetter muziek der blaaspepers. Er is een gegons van stemmen, het is als het zijlen van een vliegwiel, het geluid zwelt aan, nu is het als het snerpen van een rotor. De menigte dreint tot een kluwen, balt samen. Kreten scheuren zich los, er is gegil, geschreeuw, gejoel en dan ineens met overdoovend geweld barst de muziek tot flarden koper. De menigte tiert, raast; men danst, host; een dolle razernij breekt los, wilde extase; zoo doen negers bij tam-tam, zoo ook de magyaren als zij hun czardas dansen.

En steeds nieuwe gezichten, bleeke geëxalteerde gezichten, zoo zien slaapwandelaars er uit, ondermaansch met groote staarringen, en gezichten, met scheef verwrongen monden, en vervelende gezichten. Het is een nachtmerrie, een waanvoorstelling; ja, aan de gespannen verwachting van het publiek wordt voldaan, dit is een fantasmagorie.

Totdat later in den nacht de menigte zich oplost, zooals na een heftige storm het wolkendek tot klaarte komt. Plukjes massa zijn nog te samengeklonterd, verworden, vewaterd. Ergens in een hoek kwijlt een Hongaar, doelloos, en elders slaapt een oud-lid. Met zijn rechter hand houdt hij een glas vast, het bier is warm en verschaald. Zijn andere hand rust slap in zijn schoot; hij is moe.

Maar wij leven nog, wij schuiven de stoelen bij de haard, de piano wordt erbij geslept, en onze vriend zet zich tot het spel. Zoetvloeiende klanken ruischen nu, sprankelend als het licht in een wijnglas is deze muziek. Weldadig voelen wij ons nu wij weer zijn teruggekeerd tot ons zelf en in de koelte der melodie geven wij ons over aan het gesprek.

B.

We kunnen niet meer terug.

De Almanak, die, zooals men dat in Wageningen zoo kernachtig zegt: ingevolge artikel zoo en zooveel van de C. W. vanwege het Delftsch Studenten Corps wordt uitgegeven is van een rood, tegen het eind van het jaar verschijnend boek, geworden tot een schoone en rijke traditie, tot een geurige ruiker op de boezem onzer Corpsmaagd. Dat kwam omdat van lieverlee de Almanak het boek geworden is, waarin men met één oogopslag het D. S. C. herkennen kan en waaraan men zien en voelen kan, wat het D. S. C. is en hoe 't leeft. Niet wijzelf zijn er trotsch op wanneer de Delftsche Almanak wederom met kop en schouders uitsteekt boven al wat de Nederlandsche Studentenwereld aan proza, poëzie en teekeningen voortbrengt, wij zijn zulks gewend. Het zijn onze vaders, die zich erop beroemen tegenover hun vrienden en kennissen, dat hun Zoon lid is van het Corps, dat zulk een Almanak voortbrengt!

Zoo denken wij er allen over en het is nog nimmer voorgekomen, dat één onzer met leedwezen zijn schuld bij de Fa. Waltman opnieuw met eenige guldens zag groeien omdat hij een Almanak de zijne noemen wilde.

Immers, zooals men als privaat persoon zich naar den drukker spoedt om zijn visite- of verlovingskaartjes te laten drukken, zooals men zich als Student tot dienzelfden drukker wendt voor het in wit- of blauwdruk copieeren zijner teekeningen en dictaten, zoo dient toch het heele D. S. C. als één man op te staan en ten Redactie-bureele Oude Delft 38, zijn bijdrage af te geven.

Gij werkt niet voor de grap.

Gij helpt mede te maken het visitekaartje van het Delftsch Studenten Corps.

En dat is Uw eigen!!

Namens de Commissie tot Redactie v/d Delftschen Studenten Almanak v/h jaar 1937.

P. J. KIEN, Secretaris.

SOCIETEIT PHOENIX.

1847 — 1937.

Wanneer men zich een middag opsluit in het voor velen van U onbekende Societeits-archief op de zolder en dan de deur achter zich sluit en dan heel stil gaat zitten in een der oude makkelijke stoelen, eenigst overgeblevene van vervlogen dagen, dan is het of men de vele folianten en papieren hoort fluisteren. Zij staren U aan en denken dan: „Wat doe je hier,” en zij beschouwen je als een seconde van het leven van de Phoenixvogel, en gaan door met elkaar te vertellen, van vroeger. Men hoort dan hoe een kreunende map, van de eerste jaren na de oprichting in 1847 zijn jongere collega's inlicht over de moeilijkheden die zij nooit gekend hebben en wat smalend hunne klachten aanhoort.

Het zijn er ongetwijfeld velen, die nooit de verschillende gedenkschriften doorgebladerd hebben. Vele wetenswaardigheden kunt Ge vinden in het Gedenkboek van het Corps, en in een uitgave van het Studenten Weekblad, toen in 1915 het Gouden feest van het eigen beheer gevierd werd. Ook bij het 15e Lustrum der Societeit werd een Gedenkschrift uitgegeven.

Toen de 1e Maart 1847 de Societeit Phoenix werd opgericht, als uitvloeisel van de Societeit Mercurius op de Oude Langedijk welke door de militaire Studenten in 1843 gesticht was en reeds in 1846 overleed toen de kastelein faillierde, begon een periode van voortdurende ruzie met ongemakkelijke en brutale kasteleins. Het aantal klachten over deze Heeren is legio, getuige de vele brieven van de Leden aan het Bestuur. De Societeit was toen gevestigd in een gebouw op het Oude Delft tegenover de „Akademie”.

„De nieuwe kastelein bleek echter de man niet om zich voor het principe van welwillendheid te laten doodhongereren, dus verhuisde men reeds 30 Juni naar een andere restaurateur.” Edoch, „deze Heer voegde bij zijn eigenaardigen beroepsnaam, eene schoone huisgenootte en eene bovenmatige afficiteit tot verwarmende drank.” Na vele omzwervingen van het Oude Delft naar Oude Langedijk, weer naar het Oude Delft, waar het bij de nieuwe kastelein slechts twee maanden werd uitgehouden, werd tegen veler zin in 1847 een zaal gevonden boven een koffiehuis op de Voldersgracht. Dit gaf evenwel aanleiding tot voortdurende ruzie met de bezoekers beneden.

Vanaf 1849 kan de Vogel Phoenix langere tijd op haar nest zitten. Tot 1869 bleef men in het toenmalige Stationskoffiehuis. (Nog steeds vindt ge in de Delfia-bioscoop een medaillon van de Phoenix in het Plafond). De rust werd slechts onderbroken door „een vrijwillige ballingschap van twee maanden” m.a.w. men had koffiehuis en waard geboycot. De moeilijkheden met de kasteleins namen echter steeds toe, zoodat in 1866 het Bestuur de zaken in eigen beheer nam, „een zetkastelein onder onmiddellijk toezicht van de Directie; — al de meubelen tegen taxatie overgenomen — het aantal fauteuils vermeerderd — een ferme boekenkast!” De Phoenix heeft haar kooi weten te openen.

In 1868 werd besloten een eigen gebouw te bouwen aan het water naast de tegenwoordige tuin van de Societeit. De nieuwe Societeit die in 1874 betrokken werd voldeed echter niet. Een houten gebouw, slecht gefundeerd, scheuren in de muren, opgevuld met „anti-tochtkrullen, men heeft reeds plannen tot het bouwen van een werkelijk echte Societeit, men tracht reeds een der torens aan de Rotterdamsche Poort te koopen en er, naar de molen van de Zuidwal toe, een Societeit te bouwen”. Een kroniekschrijver vertelt dan:

„Dan komt de gewijde vogel het probleem met eigen middelen oplossen: te midden van voorspoed, het ei voor de nieuwen Phoenix reeds klaar, ontvlamt zijn nest en Delft weergalmt op 15 Febr. '76 van den roep: de Phoenix staat in brand.” Slechts weinig kon gered worden, als een fakkel brandde het houten gebouw af. De onvolprezen kastelein Halm wist met

moeite de boeken en rekeningen van 't eigen beheer te redden en liet daarbij zijn eigen bezittingen verbranden.

Met groot optimisme werd evenwel op „den avond van den brand een orgel op de ruïne geslept, een vaatje aangerold en met fakkellicht een kroegjool gevierd.” Gastvrij werden de leden gedurende het geheele volgende jaar op de Societeiten: Standvastigheid, Eensgezindheid en Insulinde ontvangen. „Intusschen werkte de voorbereidings-commissie (Rieber, Lelie en Brants) de plannen uit, waarna een permanente bouw-commissie bestaande uit de heeren Koomans, Loder en Pennink de leiding tijdens de uitvoering op zich nam. Een terrein werd gekocht, een prijsvraag uitgeschreven, waarop een tiental projecten inkwamen. Het ontwerp van den Heer F. J. Nieuwenhuis, gewezen assistent aan de P. S. werd bekroond en aangenomen.”

De 10e Maart 1877 vond de eerste steenlegging plaats door Prof. Cohen Stuart, Directeur van de P. S. De 30e November 1877 werd het nieuwe gebouw feestelijk ingewijd. Vele Professooren, burgerlijke en militaire autoriteiten woonden dit bij. De Burgemeester van Delft hield een gloedvolle rede en deelde mede, dat vanaf dien dag de straat waaraan de Societeit lag, „Phoenixstraat” zou heeten.

Ongetwijfeld zou het U moeite kosten deze Societeit te vergelijken met wat ze thans is. Het buffet stond op de plaats waar thans de haard is. De middenzaal was slechts half zoo groot en eindigde in een rotonde. Ze deed dienst als billardzaal. Ook het fraaie plafond en de muurschilderingen in de voorzaal ontbraken nog. Zij werden door de Heeren Sluyterman en Van der Steur aangebracht en sproten voort uit een tijdelijk décor, door leden geschilderd voor de Dië van '91.

In 1900 bleken de localiteiten te klein te zijn. De middenzaal werd uitgebreid en de billards kwamen in de tegenwoordige beneden eetzaal. Het aantal eters was toen veel kleiner dan thans en konden gemakkelijk op de bovenetzaal een plaats vinden. Toen er echter steeds meer leden van de keuken gingen gebruik maken werd er in 1908 besloten tot een verbouwing, welke in 1913 gereed kwam. De keuken werd verplaatst. Daarboven verrees de billardzaal. Sinds dien heeft de Societeit geen ingrijpende veranderingen meer gehad. Zooals van zelf spreekt had de Societeit door deze verbouwingen groote financiële lasten te dragen. Bij het faillissement van een Delftsche bank in 1902 leed zij veel schade. De leeningen welke voor de uitbreidingen gesloten waren, zijn evenwel thans geheel afgelost.

Nog moet gememoreerd worden de moeilijke tijd in de Oorlogsjaren. Door de mobilisatie werden de zalen ontvolkt en ook in het Personeel was een groote bres geslagen. Op de Societeit was een wervingskantoor van het Delftsche Studenten Vrijwilligers Korps, terwijl de zalen geëmancipeerd waren voor officieren van het garnizoen. Het was onmogelijk geworden het Bedrijf rendabel te houden. In den beginne mocht er slechts contant verteerd worden. Zelfs was het Bestuur genoodzaakt 25% van de Salarissen in te houden. Door vrijwillige bijdragen van de leden konden de loonen evenwel nog zooveel mogelijk op peil gehouden worden.

Groote moeilijkheden werden ondervonden door het voedselgebrek, met het gevolg telkens herhaalde prijsverhoogingen en verhooging van Contributie en Entreegelden.

Direct na de oorlog kon er echter weer een aanzienlijke tariefsverlaging ingevoerd worden.

De Crisis van de laatste jaren heeft evenwel minder invloed gehad dan de verwachten was. Wel was het afnemende aantal eerste-jaars eenigen tijd een zorgelijk teeken, doch waar dit weer toeneemt, en waar tevens de leden door hun verlaagde maandgelden gedwongen worden hun heil in Delft zelf te zoeken, zoo kan de thans 90-jarige onbezorgd haar toekomst tegemoet zien.

Zij leve hoog.

A. G.

* *

De Voorzitter tot de nieuwe
Secretaris van de Vereeniging:

„en wij dineeren op de Sherrywagen.”

COR HUYNEN

Gedipl. Erk. Dansleeraar
Member of The Imperial
Society of Teachers of Dancing

Privé en Clublessen
dagelijks op ieder
gewenscht uur.

Spreekuur iedere werk-
dag van 2 tot 10 uur.

TELEFOON 156

TEL. NO. 156

C.H.
KOMT STEEDS NAAR VOREN

PHOENIX STRAAT 18

1STE ROTTERDAMSCH
MAATSCHAPPIJ VAN VERZEKERING TEGEN ONGEVALLEN

Gevestigd te ROTTERDAM, Boompjes 8c
Telefoon 21234 (3 lijnen)

**ONGEVALLEN- &
AUTOMOBIEL-
VERZEKERING**

Vraagt inlichtingen en tarieven aan het
hoofdkantoor of de vertegenwoordigers.

Ober!
mij ook n DE KUYPER
A° 1695

N.V. „CEMSTO” - Vrijenbanschelaan 22-24
□ □ □ TELEFOON 1020 □ □ □

**Het schoonmaak- en
Glazenwasschersbedrijf
voor Delft**

AMSTERDAM — HAARLEM — HILVERSUM — VELSEN
LEIDEN — DEN HAAG — DELFT — R'DAM — UTRECHT

VROOM & DREESMANN

bekend om zijn uitgebreide
sorteering en populaire
prijzen

OOK IN DELFT

HUIZE „WESTEINDE” TE 'S-GRAVENHAGE

biecht aan dames en meisjes een aange-
naam Tehuis voor korten of langeren tijd.
Zeer matige prijzen (f 1.50 à f 3.— p. d.) voor
logies met volledig pension, desgewenscht
alleen kamer met ontbijt. Rustige en
gunstige ligging in het centr. van de stad.
Uitst. tramverbindingen. Gevestigd sedert
1868. Geheel verbouwd en gemoderniseerd.

Westeinde 31 — Tel. 113932
Westeinde 27 — Tel. 110573

Firma C. MEEUWIS

HIPPOLYTUSBUURT 37 TELEF. 1575

**De aangewezen Heerenkapper
voor Delft**

Corpsleyerancier

Spekslagerij
Oude Kerkstraat 9
Telefoon 178

**Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN**
OPGERICHT 1863

FIJNSTE ZAAK HIER TER
STEDE

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

**N.V. BROUWERIJ
D'ORANJEBOOM
ROTTERDAM**

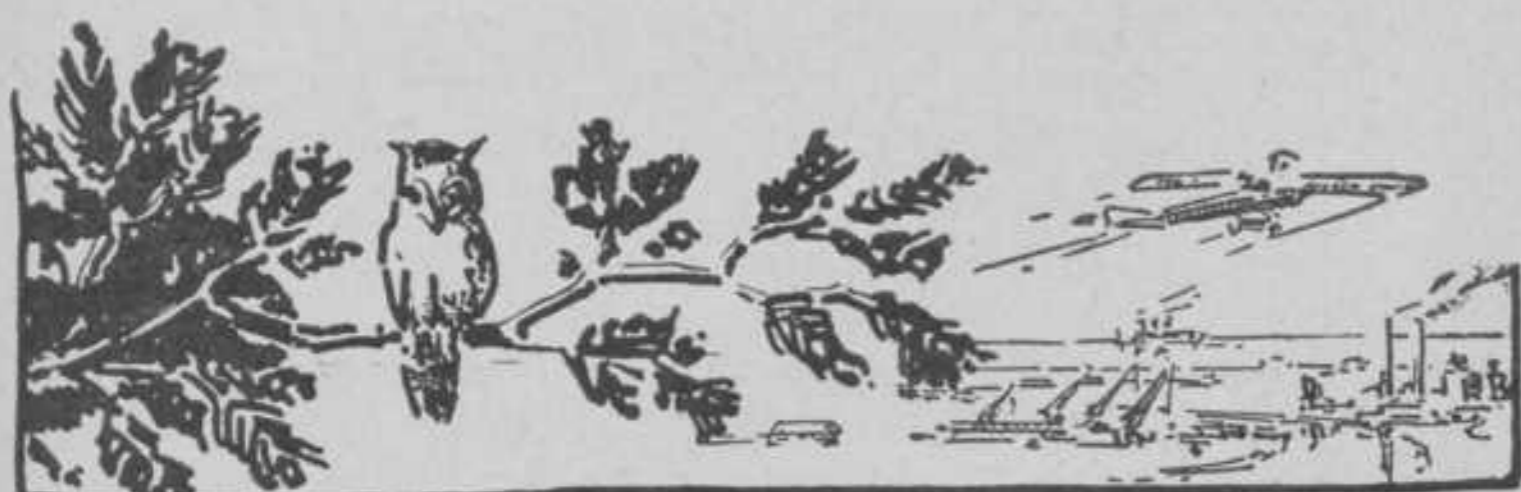

Bestelt voor gebruik THUIS in de BROUWERIJ
GEBOTTELD flesschenbier
Houdbaar en heerlijk van smaak

Hoofdagent: J. T. POST
Vrouwjutteland 14, Tel. 92, Delft

Regenmantels
in alle prijzen

J. VAN DIJK
189 OUDE DELFT
TELEF. 431

TECHN. HOOGESCHOOL

De Rector Magnificus maakt bekend, dat de heer Dr. E. C. Wiersma, door H.M. de Koningin bij besluit van 25 Augustus 1936, No. 29, benoemd tot gewoon hoogleeraar in de Afdeling der Algemeene Wetenschappen om onderwijs te geven in de theoretische en toegepaste natuurkunde, op Maandag 23 November 1936, des namiddags te 3 ure, in een openbare senaatsvergadering in de vergaderzaal van den Senaat der Technische Hoogeschool, Oude Delft No. 118, zijn ambt zal aanvaarden met eene rede.

Voor zoover de plaatsruimte het toelaat, kunnen belangstellenden hierbij tegenwoordig zijn.

Na afloop van de plechtigheid zal de gebruikelijke ontvangst door den Hoogleeraar in het Hoofdgebouw, Oude Delft No. 95, plaats vinden.

De Afdeling der Algemeene Wetenschappen van de Technische Hoogeschool te Delft maakt bekend, dat zij die wenschen deel te nemen aan het Ingenieursexamen voor Natuurkundig Ingenieur, dat zal worden afgenomen in Januari a.s., zich daarvoor schriftelijk hebben aan te melden vóór 15 December bij den Beheerder van het Laboratorium voor Technische Physica.

De verslagen van het laboratoriumwerk moeten vóór 1 Januari a.s. ingeleverd zijn bij den hoogleeraar, onder wiens leiding dit werk is verricht.

De tentamens moeten vóór 15 Januari zijn afgelegd.

Ir. P. M. Heertjes, privaot docent voor de Chemische technologie der kleurstoffen, maakt bekend, dat hij met ingang van Vrijdag 20 November om 4 uur zijn lessen over „Bereiding van enkele belangrijke organische kleurstoffen” zal aanvangen in het Scheikundig laboratorium aan de Westvest.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor Civiel-Ingenieur: A. Addicks; J. A. Bloemkolk; L. A. P. Broekhuizen.

Geslaagd voor het propaedeutisch examen voor Scheikundig Ingenieur: T. F. Bastet; R. Wyatt.

VAKVEREENIGINGEN

Vereeniging voor Technische Physica.

Gewone Vergadering op Maandag 30 November in de Grootte Colleezaal van het Laboratorium voor Techn. Physica. Aanvang 8 uur.

Spreker: Dr. R. de Laer Kronig.

Onderwerp: Goede en slechte geleiders onder metalen.

Excursie naar Hengelo op 27 en 27 November.

Programma:

Donderdag 26 November: 6.27. Vertrek van den Haag S.S.; 9.52. Aankomst te Hengelo. Bezichtiging van de Machinefabriek Gebr. Stork & Co. N.V.; 12.30. Lunch aangeboden door de Directie der N.V. Hazemeyer. Bezoek aan de fabrieken en laboratoria der N.V. Hazemeyer; ± 18.00. Diner aangeboden door de Directie der Machinefabriek Gebr. Stork & Co. N.V.

Vrijdag 27 November: ± 9.00. Bezichtiging van de Machinefabriek Gebr. Stork & Co. N.V.; 12.30. Lunch aangeboden door de Directie der N.V. G. Dijkers & Co. Bezoek aan de fabriek der N.V. G. Dijkers & Co.; ± 18.00 Diner; 20.11. Vertrek uit Hengelo; 23.33. Aankomst te den Heeg.

De kosten bedragen: f 10.50.

Inteekenen bij Wensveen (conciërge T.Ph.). Kosten bij inteekening te voldoen.

De inteekening sluit: Maandag 23 November om 16 uur.

K. DE BOER,
Secretaris.

Civiel- en Bouwkundig Studenten Gezelschap „Practische Studie”. Bouwkundige Afdeling.

Algemeene Ledenvergadering op Maandag 23 November, des middags om 3 uur, in het Gebouw voor Bouwkunde.

Agenda:

Opening.

Jaarverslag.

Rapport van de Commissie voor Studiebelegingen.

Bestuursoverdracht.

Prijsvraag.

Rondvraag.

Sluiting.

Na afloop receptie in de kamer van Practische Studie.

Etslessen. De Heer D. Harting heeft zich bereid verklaard een gratis les aan studenten te geven op Zaterdag 21 November. De student dient een architectuurschets van ongeveer 10 bij 15 cm mee te brengen, waarvan dan in die les een ets gemaakt kan worden. De onkosten van het koperen plaatje bedragen 50 cent, voor instrumenten wordt gezorgd.

De Voorzitter der Afdeling, die, evenals Prof. Luns, gaarne nadere inlichtingen wil geven, hoopt uiterlijk Dinsdag 17 dezer eenige aanmeldingen ontvangen te hebben.

Lezing op Dinsdag 24 November des avonds om 8 uur in het Gebouw voor Decoratieve Kunst door Dr. Zeylman van Emmichoven over „De beteekenis der kleur voor het innerlijk leven van den mensch”.

HET BESTUUR.

Civiele Afdeling.

Excursie naar Amsterdam op Dinsdag 24 November a.s., ter bezichtiging van de Spoorwegwerken in Amsterdam-Oost en de fabrieken van de Nederl. Dokmaatschappij.

Vertrek per trein uit Delft 7.17 u., uit Den Haag 7.26 u.; aankomst C.S. 8.14 u.; vertrek Amsterdam C.S. 8.46 u.; aankomst Amsterdam M.P. 8.54 u.

In het station M.P. zal Ir. K. H. C. W. van der Veen een korte uitleg geven over de spoorwegwerken. Wandeling langs de werken, bezichtiging o.a. van de rolbasculebrug over de v.m. Oosterdoksduizen.

13 uur: Koffiemaaltijd in het restaurant der N.-Z. Hollandsche Tram, Stationsplein.

14 uur: Vertrek per boot van de Reederij Bergmann naar de Ned. Dokmaatschappij, alwaar onder meer de hefdeuren voor de sluisen te Vreeswijk worden gemaakt.

± 16.30: Terugkomst Stationsplein.

De terugtocht naar Delft kan afzonderlijk worden ondernomen. Inteekelijst bij Righarts sluit Zaterdag 21 November.

Kosten f 1.75, te voldoen bij Righarts vóór Dinsdag 24 Nov.

Artikelen over de werken zijn verschenen in:

Ingenieur 3 Mei 1935 18 van Ir. Biemond.

” 1936/ 2 en 14

” Irs. Biemond en Van der Veen.

” 1933 38 Irs. de Kanter en Biemond.

Spoor en Tramwegen 1934 No. 19—20.

” ” 1935 5.

” ” 1936 14.

Namens het Bestuur:

W. VAN DER HAM.

REPETITOREN

Ir M. van der Veen, e.i., assistent T.H., Kanaalstraat 5, Delft, Tel. 1761 repeteert WISKUNDE, ELECTRO-TECHNIEK, WISSELSTROOM-THEORIE en THEORIE van MAXWELL.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE en THEORETISCHE MECHANICA bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T.H.) Hoornbruglaan 84 te Rijswijk (Z.-H.), Tel. Den Haag 118393.

WISKUNDE, MECHANICA'S, THERMODYNAMICA, THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE, bij Dr. Ir. P. M. Verhoeckx, Adriaan Pauwstraat 17, den Haag, telef. 551634. (Van station H.I.J.S.M. te bereiken met lijn 10 of 11).

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25.

PHOENIX, ONZE VOGEL.

Een mos.

Op een barre winteravond, al heel lang geleden, bespeelde de vader van meneer Storm het carillon van onze Nieuwe Kerk. Een vliegende Noord-Oosterstorm speelde kat en muis met de gedragen klanken van het Tochter Zion en kwakte ze als dwaze, onharmonieuze daveringen neer tegen de keien van de Markt. Gierend joeg de felle wind door de torenbalken die hoog in de lucht kraakten en piepten onder een winddruk waarop ze nooit berekend waren.

Menig omwonende, die vanuit zijn woning het fijne beeldhouwwerk tegen de maanverlichte stormlucht zag afsteken zal de angst om het hart geslagen zijn toen hij zijn toren zoo zag lijden onder het geweld van den storm.

Wat zou de dag van morgen brengen? Hoe zou men markt kunnen houden als daar 't statig bouwwerk in gruzels lag op 't plein en als het beeld van Hugo Grotius daar niet meer in het midden stond, verpletterd als het was door de nog naklinkende scherven van des ouden Storms broodwinning?

't Was een nacht die men zich heden nog dikwijls herinnert bij een gesprek over 't kwade der elementen. De koude was zoo ongehoord dat alles wat men beroerde onmiddellijk vastvroor en in de grachten hoorde men de ijslaag groeien en de wallen kraken als 't in de steenen ingedrongen water zich tot ijs verhardde.

Hoewel de klokken van de stad reeds lang hun drie nachtelijke slagen hadden uitgeluid zag men licht schemeren achter talrijke vensters. Men durfde niet te rusten uit vrees dat men, eenmaal ingedommeld, op een felle windvlaag meegenomen, met bed en ledikant zijn woning uitgerameid, op de keien, of erger nog, op 't grachtijs ontwaken zou.

Zoo drong ook door de gordijnen van den Societeit een flauw schijnsel nog naar buiten. Het gebouw scheen gansch verlaten en als 't oor gewend geraakt was aan 't kreunen der binten en kozijnen liet geen geluid zich hooren. De zalenschenen alle leeg en ook achter 't buffet bleef het ronde hoofd van den chef onzichtbaar. De heeren leden hadden reeds vroeg in den middag Delft verlaten om bij ouders of verwanten den avond te gaan doorbrengen. Zij voelden zich niet langer veilig in de oude huizen langs de grachten en de enkele student, dien de studie al te zeer geboeid had en die na een avond arbeid nog vertier zocht in de Phoenixstraat was na korten tijd weer afgetrokken. Het is niet plezierig zijn zorgen te vergeten, alleen met een glas bier en een tijdschrift aan de leestafel.

Toch was het gebouw niet heel en al verlaten want bij de haard hoorde men zacht praten en, met regelmatige tusschenpoozen, het rinkelen van geld.

- Die is voor jou, Thomas!
- Enof en daar heb je d'r nog zoo eene.
- Nietes kijk maar asjeblijft mot meneer nog pils.
- Nee, da's waar, maar kijk dan eens hier
- Mis poes ik heb de nos nog. Had je niet gedacht vader!

Neen, dat had Thomas niet gedacht. Alweer blijft hij met dubbel zes zitten, alweer heeft hij verloren wat hij door handig koopen en nossen reeds gewonnen waande.

— Zullen we er dan nog maar eentje nemen, stelt zijn metgezel voor.

— Op de heeren Thomas, grinnikt hij als hij zijn dubbele rood met gulzig achterover slokt.

De man, die met Thomas aangesproken werd, was niet groot en hij droeg het uniform van bediende van den Studenten Societeit. De oplettende beschouwer had op zijn rok zeker reeds de zilveren knopen opgemerkt en diezelfde beschouwer zou aan de eeltige handen en de beweeglijke knieën van zijn metgezel dadelijk den paardeman herkend hebben.

Gestolen goed gedijt niet, en zoo had Thomas dezen avond reeds lang aan den lijve ondervonden dat verboden genoegens zelden vruchten dragen, die niet bitter smaken. Profiteerend van de afwezigheid van de heeren, had Thomas, die dien avond toch nachtdienst had, zijn vriend Stoffel Boudewijn, die koetsier was van beroep, uitgenoodigd het „er eens lekkertjes" van te nemen.

Ze waren met nossen begonnen en nu verloor Thomas zwaar. Het spel was echter voor Thomas als de roomsoes voor den

maaglijder: het werd steeds zoeter en hij werd er allesbehalve beter van!

Thomas, bediende van de Studentensocieteit en gehuwd, verkwanselde dien avond have, goed en vrouw aan een aapjeskoetsier, speler van natuur.

Maar wat erger was, toen alles wat Thomas op deze aarde bezat in de begeerige handen van Stoffel Boudewijn was overgegaan, keek de verleiding om den hoek, en Thomas sloeg een laatste, allerlaatste spelletje voor. Zij zouden, evenals den heelen avond reeds gebeurd was, dubbel Russisch domineeren. Dubbelblank was eerste nos en dubbelvier de joker. Omdat het toch het laatste spelletje was zette zijn metgezel zijn geheele winst in en na eenig aarzelen stemde Thomas toe te spelen om den vogel Phoenix, die ook toen reeds aan een roestig ijzerdraadje van het glasdak hing.

Thomas trok twee nossen waaronder dubbelblank, Stoffel Boudewijn keek ernstig. Thomas dwong hem al gauw één nos uit te spelen met zijn dubbelblank. Toen moest hij koopen; hij kocht: een om twee en dubbel vijf. Het zette een om twee aan en nu moest zijn tegenstander koopen. Deze legde vijf om zes aan Thomas' twee.

— De zaak ligt zoo vast als een huis, mannetje, je ken ze wel opleggen.

Waar was het en Thomas moest koopen en aftikken. Achtereenvolgens speelde Stoffel nu één om vier en twee om drie uit, nadat hij aan de andere kant dubbel twee had kunnen wegwerken. Thomas moest aftikken en Stoffel eindigde het spel met dubbel vier, de joker!

Thomas had verloren.

Hoe nu? Hij had bij have en goed, tegelijk met eer en goede naam het symbool van een Studenten Societeit vergokt. Hij aarzelde.

Boudewijn stond er echter op, zijn eerlijk gewonnen pluimvee, zooals hij 't noemde, in ontvangst te nemen en na eenig talmen wist Thomas niet beter te doen dan het achtertrapje op te gaan en 't ijzerdraadje te vieren waarop Boudewijn zijn rechtmatig eigendom afhaakte en met hooge hoed en zweep het gebouw verliet. Toen Thomas weer beneden kwam hoorde hij het rijtuigje over de bevroren keien ratelen in de richting van zijn woning. Stoffel Boudewijn eischte zijn volle pond en ging ook Thomas' vrouw en inboedel halen

Toen den volgenden middag tegen etenstijd het bestuur zich voor de borrel meldde viel het eerst niet op, dat daar hoog in 't midden van de voorzaal de vogel Phoenix niet meer hing. — Jezus, waar is de vogel gebleven, schreeuwde echter plotse-ling de jongste.

Het bestuur bekleedde eerst kort de zware, nieuwe functies en al gauw besloot men zich geen verdere zorgen over 't dier te maken. Het zou wel een geestigheid van de eereleden zijn, maakten ze onder elkaar uit en scheepten enkele nieuws-gierige oudere-jaars met een niemendalletje over schoonmaken af.

Zoo kwam het, dat Thomas' vergrijp eenigen tijd onontdekt bleef. Hij begreep echter heel goed, dat dit hooge spel niet al te lang gespeeld kon worden en koortsachtig zocht hij naar middelen om zich, zonder zijn baan in gevaar te brengen, uit de impasse te werken.

— Hoe kom ik voor den dit en dat aan een nieuwe vogel zonder dat de heeren het merken, hamerde het dagenlang door zijn hoofd.

Nog steeds martelde hem deze groote vraag toen hij op zijn vrijen Donderdagmiddag tusschen de vele kraampjes op de markt dwaalde en het hoeft dan ook niemand te verwonderen, dat Thomas bij den vogelman voor dertig centen en een halven stuiver het met wat houtwol en slakkengruis opgevulde lijkje kocht van een bij de poelier bedorven slechtvalk.

Den volgenden dag hing het diertje aan het ijzerdraadje in de middenzaal en een week later beroerden de dronken lippen van de te installereen eerste-jaars zijn vleugels.

Sinds jaar en dag hangt in de Societeit een slechtvalk, die niet uit de asch herrezen is, weliswaar maar dan toch met slakken-gruis is opgevuld. De bediende Thomas is sinds lang gestorven en zijn bedrog is nooit uitgekomen. Officieel tenminste niet. Toch moeten we vermoeden, dat het bestuur achteraf iets van een kneep heeft gevoeld, want sindsdien spreken de heeren af, dat één hunner altijd zóó lang op de Societeit zal blijven, tot geen lid en geen bediende zich meer binnen de muren bevindt.

Onze vogel is nog steeds een slechtvalk. Die slechtvalk eeren we nu en we zenden dankbare gedachten omhoog vandaag.

Is datgene, wat men in de dingen ziet, ons niet altijd veel dierbaarder dan datgene, wat die dingen werkelijk zijn?

J. W.

„Leeghwater”.

Buitengewone Vergadering op Maandag 23 November, te 14 uur, in Zaal 206 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76, Delft.

Agenda:

1. Opening.
2. Notulen.
3. Mededeeling van het Bestuur.
4. Rondvraag.
5. Sluiting.

Het Bestuur stelt de volgende kandidaten:

Voor de functie van Secretaris: H. J. S. Elink Schuurman.
Voor de Verificatiecommissie: G. L. M. van Es; B. Wilton;
J. S. Rotgans.

Vergadering op Dinsdag 24 November, te 20.15 uur, in Zaal 207 van het Gebouw voor Werktuig- en Scheepsbouwkunde, Nieuwelaan 76, Delft.

Voordracht van Prof. Ir. P. Landberg. Onderwerp: „Statistische methoden bij technische onderzoeken”.

In vele gevallen is het zeer bezwaarlijk of onmogelijk, technische onderzoeken te doen door proefnemingen, waarbij slechts één der factoren, die het resultaat beïnvloeden, gevarieerd wordt, terwijl de andere constant worden gehouden. Slechts door het statistisch bewerken van een groot aantal resultaten, verkregen onder wisselende, maar bekende omstandigheden (dikwijls in het normale productieproces), is het dan mogelijk, de invloed van elken factor na te gaan.

Met de aldus gewonnen kennis is het resultaat te verbeteren of is het opstellen van juiste cijfers voor gemiddelde waarden toelaatbare afwijkingen van die resultaten mogelijk geworden.

Den leden wordt nogmaals in herinnering gebracht, dat de contributie vóór 1 Januari voldaan moet zijn. Na die datum wordt de contributie verhoogd met boete en inningskosten.

Namens het Bestuur:
C. M. J. WILLEUMIER,
Secretaris.

Mijnbouwkundige Vereeniging.

Het Bestuur der Mijnbouwkundige Vereeniging heeft zich als volgt samengesteld:

G. M. de Laive,	<i>President.</i>
H. van Arkel,	<i>Secretaris.</i>
A. L. Haighton,	<i>Thesaurier.</i>
P. Wintgens,	<i>Archivaris.</i>
A. J. J. Koch,	<i>Commissaris.</i>

Namens het Bestuur:
H. VAN ARKEL,
Secretaris.

HANENGESPREK.

„Dag Zeerob. Nat hè, maar waar is de familie?”

„Weet ik dat, Poelmeer, den Haag, Rotterdam en nog wel verder. Overigens goed water hier, weinig scheepvaart, goed zicht. Alleen moet je oppassen bij 't binnenkomen den havenmeester niet de schouwburgkaart te geven.

Behoorlijke storm anders in Groningen te verwachten, moeten we weer goed doormaken. Heb je de bal bij je, dan kunnen we hem vast hijschen en ons oefenen.”

„Nu, maar misschien kan Voetbal hem een dag missen die heeft 'm geloof ik niet elke dag meer nodig. Laten we wachten tot 't hier dicht ligt, ze zullen zich vergissen en hier komen. Oh nee, dan is IJclub baas. Ja, die hebben meer recht van bestaan. Maar zie eens, ik geloof dat daar gebokst wordt!”
„Ja, dat is hier de gewoonte. Wij liggen hier onder bescherming van Odin. Die schermt en bokst elke week en stuurt ons eens per jaar weg. Laten we de haven maar vast uitgaan. Waarheen? Ja, als een stuurloos schip in de hoop op een kalme zee — misschien zal nog eens een eigen haven gevonden worden.”

In 't voorjaar 1933 werd in een openbare corpsvergadering besloten tot 't oprichten van een zwemvereniging „voorloopig” onder toezicht van Odin, uit angst voor gebrek aan belangstelling. Deze is evenwel nog toegenomen en heeft zijn belooning gevonden in 't winnen van de Interacademiale zwemwedstrijden 't vorig jaar. Moeilijker is 't echter op de top te blijven staan dan deze te bereiken en daarom zien de leden zich genoodzaakt zich aan te sluiten bij alle mogelijke zwemverenigingen in de buurt.

Waarom is er nog geen band, die deze versnippering bijeen houdt?

D. STIGTER.

AGENDA.

GEBOUW VOOR KUNSTEN EN WETENSCHAPPEN.

Zaterdagavond 21 Nov. 8.00 uur, 2e Abonnements-Concert. Serie B.
Dirigent: Willem Mengelberg. Solist:
Marix Loevensohn. (Violoncel).

N.V. ROTTERDAMSCH HOFSTAD TOONEEL.

Zondagmiddag	22 Nov.	2.00 uur,	Kon. Schouwburg, Een Lentedag.
Zondagavond	22	8.15	Kon. Schouwburg, Leontientje.
Zondagavond	22	8.15	Dierentuin, De Geheime Deur.
Maandagavond	23	8.15	Dierentuin, De Geheime Deur.
Dinsdagavond	24	8.15	K. & W., Het onbekende meisje.
Dinsdagavond	24	8.15	Rotterdam, Groote Schouwburg, Een Lentedag.
Donderdagav.	26	8.15	Diligentia, Onschuldige meisjes.
Vrijdagavond	27	8.15	Kon. Schouwburg, Club der Gangsters.
Vrijdagavond	27	8.15	K. & W., Onschuldige meisjes.
Zaterdagavond	28	8.15	Kon. Schouwburg, 3..6..9.. Tot wederopzegging.

NOORDHOLLANDSCH
LANDBOUWCREDIET N.V.
OUDE DELFT 141

Alle Bankzaken

Agentschap STOOM-
VAART My.
„NEDERLAND”

Speciale condities:
Vacantie-reis naar Ned. Indië
voor studeerenden.

Correspondent
AMER. EXPRESS Cy.
Samenstellen van privéreizen en
excursies n/h buitenland.
Alle reisbiljetten.

Uw CORPSLEVERANCIER

heeft ontvangen een
grote collectie nieuwe
ALBUMS

Specialiteit in het maken
van lantaarnplaatjes

Delftsche Foto-, Kino- en Projectiehandel

FRED. ALEX. ALBERS

PEPERSTRAAT 15 TELEF. 1329

UNGER'S

Boterletters
Banketstaven
Letterbanket
Boterspeculaas
Gevuld speculaas
Speculaaspoppen
Blikjes Zoutjes
(stengels, ballen en
krakelingen)

Bruidskoekjes 20 ct. per zakje.
lets fijns.

Corpaleverancier

Hofleverancier

MARKT 21 - TEL. 222

DE JAMMERKLACHT

EEN EEUW LANG KLACHTEN!

9e Klacht.

Aan de Commissie der Societeit Phoenix.

Mijne Heeren!

Ik reken mij verplicht de Commissie der Societeit Phoenix bekend te maken, met de onbeschofte brutaliteit welke de kastelein Bekker gisterenavond jegens ons heeft betoond. De kwestie komt hierop neder: Ons eenigen tijd met het biljartspeel amuseerende, sloeg de Heer van der Funk nog *schertsende* voor, om tot een uur of drie te blijven doorspelen; (Het was toen kwart over elf uren) waarop de kastelein Bekker de wet Art. 53 zeer brutaal overtrad, door zich vooreerst *met ons gesprek in te laten*; en ten tweede tegen dit artikel zondigde, door zijne brutale en ongepaste aanmerking: „Het ligt aan mij of jellui mogen doorspelen of niet; als ik het niet wil dan zullen jellui ook niet doorspelen.” Waarop ik hem op art. 57 opmerkzaam maakte, waaraan hij zich niet stoorde, daar hij ons aanhoudend brutaliseerde; onder andere zóódanig dat op mijn gezegde hij voor een kastelein als te veel te zeggen had en ik daarvan rapport zoude maken, hij zich verregaande vergat van mij hierop te antwoorden: „Als je nu nog wat te zeggen hebt, zal ik jou eens over mijn knie leggen.”

Ik ben overtuigd dat de Commissie, zich dezen mij aangedanen hoon zal aantrekken; en eindig met aan te merken dat hij zich deze brutaliteit heeft aangematigd in tegenwoordigheid der twee bedienden der Societeit.

J. A. L. COENEN.

Delft, den 23sten Maart 1847.

* *

10e Klacht Lustrumklacht.

Aan den Directeur der Societeit Phoenix.

Mijn Heer!

Al bijna negentig jaren heeft het Bestuur der Societeit Phoenix ons, leden, goed bediend, maar nu reken ik het mij tot een plicht U opmerkzaam te maken op het zeer brutale gedrag van één van de leden van dit College.

De kwestie komt hier op neer:

Vermoeid van een lange wandeling door Delft zetten mijn vriend V. en ik ons aan de haard neer, waar, zooals U bekend, vierde jaars mogen gaan zitten.

Juist toen we ons behagelijk uitstrekten en door Rienus van een pils voorzien waren, kwam me daar een paars-vol-gezopen Commissaris aanloopen:

„Jullie mogen hier niet zitten! Dat mag je pas in je vijfde jaar!”

V. en ik barstten in hartelijk gelach uit.

„Kom er even bij, zeg! Ha, die is goed!”

Maar we hadden misgerekend. De obscure vlerk meende het in ernst en bleek werkelijk de mores niet te kennen:

„Vooruit, donderen jullie nu op! Je hoort hier niet!”

„Jij hoort hier niet,” kaatste V., wien nu de gal overliep.

„Ga eerst de mores leeren en laat je dan nog eens installeren voor het Bestuur, onnoozele hals!”

Ja, mijnheer de Directeur, het is goed, dat mijn vriend zoo adrem is, want ik was aanvankelijk sprakeloos van woede. Maar al spoedig was ik wat hersteld. Ik verdedigde H. (het bewuste bestuurslid) nog, door te zeggen, dat de kandidaten voor het Bestuur geen contact met de leden mogen hebben en dat zij dus de mores niet kunnen kennen, daar die niet in de wet staan. Doch inplaats van zich nu heel stil te houden en ons bevel, om een penning op de haard te gooien, opvolgde, brutaliseerde hij ons met de woorden:

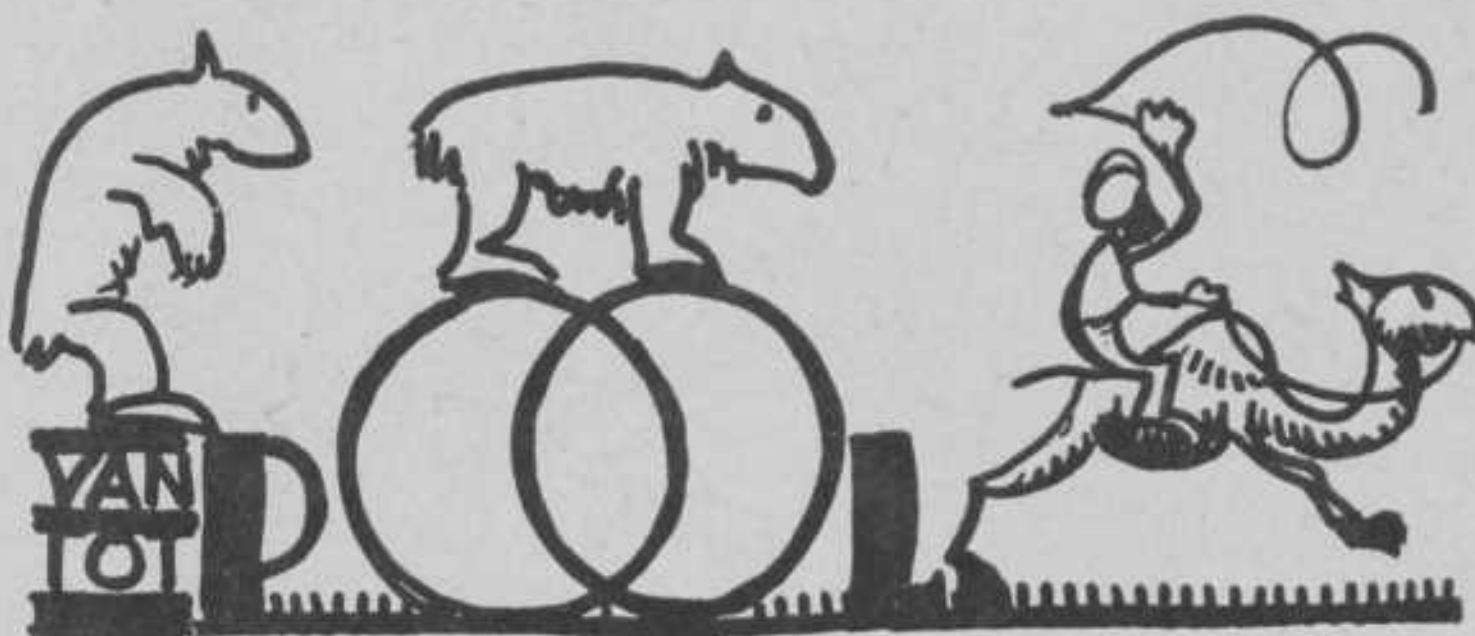
„Als je hier over vijf minuten niet weg bent, laat ik je er door de dikke uitgooien.”

Ik hoop, dat U zorg zult dragen, dat wij van dergelijke beledigingen in het vervolg verschoond blijven. Tenslotte wil ik nog opmerken, dat het bovengeschetste tafereel zich afspeelde in het bijzijn van de heeren de Vries en Ott de Vries.

P. J. O. v. A.

Delft, 19 November 1936.

Voor eensluidende afschriften, vervoegte men zich bij * * *.

Kommuniké Blanda!!!

Wij leden van de Vereeniging: „Nederlandsch Indië min of meer Weerbaar!”

Wij bragen, wat zeg ik, wij Eischen (betoel) een goede verdediging van Nederlandsch-Indie-Bodem en Gewoonten.

Wij kunnen niets aan doen bij het verklaren van;

Maar wij zeggen:

Het een of het ander op wetenschappelijken grondslag,

En deelen den volkeren beleefd en of dringend mede:

Hieronder

geben wij datgene weder, wat ten tij en ontij ons behest en hier en door ons oog van den naald nauwkeurig gevestigd wordt.

Om

datgede wat naast (onder) voor ons leeft naar vooruit te brengen, onder het sembleem:

H. V. A.

(hou boet aan stuk)

„Wij voor ons, en Indië voor ons allen!”

Wij kunnen niet laten na te betweren, dat wij zien vooruit naar een eventueele gedachte uit- en intern met of zonder bebbriende kongsies en kampongs.

Ook leden van het Corps, om en nabij den ebenaar geboren, zij moeten zich plechtig en zich op schrift richten tot den Sultan om eventueel op te worden genomen,

Minzaam aanbebelend, ik heb gezeg!

Botol.

*) Root Redactie: deze Indische „Slogan” gelijk te stellen aan: „zonder bijbedoelingen.”

Het zal zelden zijn voorgekomen dat bij een heugelijke gebeurtenis als het Lustrum van een Sub-vereeniging van het Corps niet eenige Spiegelredacteuren het voornemen opvatten den lezers van hun blad eenige sluiers op te lichten van wat er achter de schermen van zoo'n vereeniging voorvalt, kortom door middel van een gestenografeerd interview hun te vertellen, wat zij nooit durfden vermoeden.

Als vanzelfsprekend richtten onze schreden zich allereerst naar den President van het Bestuur der Societeit Phoenix, Phoenixstraat 30, Alhier, toen wij vernamen dat binnenkort dit Huis zijn negentigste jaardag ging vieren.

Zoo traden wij dan op een mooien herfstmorgen de vestibule binnen en werden reeds toen verwelkomd door een „Goeden morgen, Heeren”, welke groet uit de mond kwam van een monter werkvrouwje, dat in bukkende houding bezig was de marmeren treden te dweilen.

Dit wenschten wij haar ook en duwden welgemoed de zware eikenhouten deur open, die toegang geeft tot de conversatiezaal. Rinus diende ons even later op de Commissariskamer aan. Het is ons echter niet mogelijk de bergen paperassen waartusschen de Heer Bais met koortsachtige haast zat te werken, te schiften.

Hij keek nauwelijks op.

„Gaat U zitten, Heeren,” mompelde hij snel. „U komt zeker van de Spiegel, niet waar? Rinus wil je dan even vragen, wat de Heeren zullen gebruiken.” En tegelijkertijd schoof hij ons de kist Alvanas toe.

Begrijpend, dat wij eigenlijk zeer ongelegen kwamen, bleven wij geruimen tijd zwijgend rooken en hadden zodoende gelegenheid het roemruchte vertrek eens op te nemen.

Eindelijk klonk het laatste belsignaal van de typewriter en werden er eenige folianten met een klap dichtgeslagen.

„Wel?”, zei de heer Bais.

„Mijnheer de President,” zeiden wij daarop. „Wat is Uw oordeel over het komende Lustrum van Uw Societeit?”

„De Vogel heeft het verdiend!” klonk het farsch.

Wij schepten bewonderend adem.

„Kijkt U eens, mijnheer Bais,” begonnen wij, „het is eigenlijk niet onze bedoeling om Uzelf hier te interviewen, want . . .”

„Neen heeren,” onderbrak ons de President, „dat zie ik heel goed in, want per slot hebben wij dagelijks contact met al Uw lezers; zitten wij geregeld in de kringen van de Societeit-bezoekers en wat zou er in een interview over ons wel voor den dag kunnen komen, niet waar, behalve dan dorre cijfers, contrôlemiddelen en verzekeringskwesities, welke zeker niet op groote belangstelling van het gemiddelde lid mogen bogen.”

„Juist, mijnheer de President, daarom hebben wij ons in de tweede plaats tot U gewend om met Uw toestemming onzen leden eens iets van de geheimen van de Societeit te ontsluiten.” Even later daalden wij verheugd de achtertrap af. Eindelijk konden wij eens een blik slaan op de veer van het ingenieuze raderwerk van het bedrijf.

Direct was de heer Vellekoop, Directeur der Societeit, bereid, ons in te lichten.

„Mijnheer Vellekoop, op welke wijze kunnen wij zoo snel en goedkoop mogelijk het meest van het inwendige apparaat van Uw bedrijf leeren kennen?”

„Jeetje, Keetje!”

Mijnheer Vellekoop greep naar zijn kalender.

En toen hij aldus zijn vele verbintenissen in aanmerking had genomen, stelde hij ons welwillend een kwartiertje van zijn kostbaren tijd beschikbaar, om ons een vluchtige indruk te geven van het vele dat bij een bedrijf als een Studenten Societeit om 't hoekje komt kijken.

„Kijkt U eens hier, mijne heeren, ik heb ook mijn liefhebberijen en zoo heb ik in de loop der jaren een statistiekje aangelegd van de meest markante posten in het grootboek.”

„O, ja,” zeiden wij en kregen een lijstje in handen, waaruit wij voor onze lezers de meest in het oog vallende cijfers hieronder meenen te mogen publiceren:

Jaar 1931—'32.

Naam.	Artikel.	Aantal.	Opmerkingen.
A. C. Vreede	boeken	16	verbrand. verbrijzeld. afgerukt en besmeurd. stukgeslagen. ontvreemd.
	lampen	27	
	vensters en gordijnen	5	
A. C. D. de Graeff	presidenthamers	2	—
	penningen	3	
C. F. v. d. Berg	pils	873	11 x braken.
		1878	

Jaar 1932—'33 (Lustrumjaar!).

Naam.	Artikel.	Aantal.	Opmerkingen.
Abr. v. d. Vies	sherry	15 fl.	in twee weken op.

Jaar 1933—'34.

Naam.	Artikel.	Aantal.	Opmerkingen.
Frank Smit	telef. den Haag	167	T . . s.
F. H. Janssen	eieren 4 1/2	364	1 dag afw.
W. M. Reuhl	pils	13	verschaald.

Jaar 1934—'35.

Naam.	Artikel.	Aantal.	Opmerkingen.
W. H. Reuhl	pils	1001	's-nachts.
J. C. Schönfeld	zakdoek	1	—
S. Hingst	—	—	—

Jaar 1935—'36.

Naam.	Artikel.	Aantal.	Opmerkingen.
N. N.	Lagakast	1	zeer juist.

Op raad van den heer Vellekoop gingen we toen allereerst naar Bill toe.

Het stookhok der centrale verwarming laten we rechts liggen, want hem zien we straks wel op het Redactie-bureau als hij de wekelijksche kruik van de Senaat komt brengen. We stappen dus direct naar de keuken. Hier hangt etenslucht. In een oogwenk heeft Chef-kok Beekhuizen ons in de gaten. Een paar vlugge wenken en een geïmproviseerde tafel staat voor onze verbaasde oogen gedekt.

„Gaat U zitten, Heeren,” noodt hij ons, „en proeft U hier eens mijn allerlaatste vindingen op culinair gebied.”

„Ja, ja!” knipoogt hij ons dan onder het eten schalks toe, „wij kunnen hier wel wat in de keuken en misschien hebben wij wel meer in melk te brokken dan de meeste menschen boven denken.”

„Hoe zoo?”

En dan vertelt hij ons gemoedelijk van dingen die wij hier niet zwart op wit durven zetten, want mocht er wat van uitlekken dan zou er wat voor onze keuken zwaaien uit de Commissiekamer!

Eén ding verklappen we:

De keuken, op een goeden dag radeloos geworden door het aanhoudend verzoeken om nabestelling-vleesch van den heer Van der Brul, had er eindelijk wat op bedacht. De portie voor dit lid werden voortaan ongeveer anderhalf à twee maal groter gesneden. Sindsdien bestelde hij nooit meer na, waarschijnlijk denkend dat hij die grootere porties kreeg omdat hij eens in het bestuur had gezeten.

Daarin vonden wij eigenlijk niet zooveel bijzonders en dit bekenden wij den Chef-kok dan ook.

„Ja maar heeren,” schaterde hij toen plotseling, „mijnheer Van der Brul eet nu al veertien maanden paardenvleesch!”

„Ha, ha, ha!” lachten wij daarom doet hij dus soms zoo wild!” Op den terugweg ontmoeten wij Frank die Moorkoppen *) ging bestellen voor I. G. O. V.

*) koormoppen? Red.

D. S. M. G. „APOLLO”.

Aan de orkestleden wordt bekend gemaakt, dat de eerstvolgende repetitie plaats zal hebben op Donderdag 26 November. In verband met de drukke werkzaamheden van den Heer Jaap Stotijn, die zijn medewerking zal verlenen op het Heerenconcert, is de datum van dit concert veranderd. Het zal gegeven worden op Maandag 30 November. Leden van het Gezelschap, die dien avond alsnog voor het officieele programma in aanmerking wenschen te komen, moeten zich zoo spoedig mogelijk met het Bestuur in verbinding stellen. Na afloop van het concert zal er een souper worden gehouden, waaraan de medespelers en gasten aan zullen zitten.

* *

Het Bestuur van „Odin” heeft zich als volgt samengesteld:

H. P. Kelder,	<i>President.</i>
J. J. van Wulfften Palthe,	<i>Secretaris.</i>
C. T. de Jongh,	<i>Thesaurier.</i>
K. E. Huizinga,	<i>Commissaris A.</i>
E. W. Gülcher,	<i>Commissaris B.</i>

J. J. VAN WULFFTEN PALTHE,
Secretaris.

* *

DELFTSCHE STUDENTEN MOTORCLUB.

Nachtrit

op Vrijdag 27 November.

Start 23 uur van de Societeit „Phoenix”. Lengte traject \pm 80 km.

Kaarten met daarop aangegeven route worden ca. 1 uur voor de start op de Societeit verstrekt.

Verschillende fraaie prijzen voor auto's en motoren afzonderlijk beschikbaar.

Benut deze gelegenheid om U te oefenen voor de Interacademiale en de Brabant-Grensrif!

Het traject is zoodanig gekozen, dat dit ook voor minder geoefende deelnemers geen onoverkomelijke bezwaren kan opleveren.

Eerste jaars! Hier is dus een kans om U te onderscheiden! Zij die wenschen deel te nemen, worden verzocht zich bij het Bestuur aan te melden.

Ook de contrôleurs zijn van harte welkom!

Namens het Bestuur:

W. J. J. VAN TROOSTENBURG
DE BRUYN.

* *

D. S. R. V. LAGA.

1936.

Ik verklaar bij deze een mij aangeboden glas bier geweigerd te hebben met de woorden:

„Nee, dank je, dan word ik te vet en ik wil gaan race-roeien.”

(Volgt handteekening van een eerstejaars).

Zij, die zich opgegeven hebben om voor f 2.50 kennis te maken met het zweefvliegen door een tweezitterstart van ca. 10 minuten te maken met een instructeur van het Nederlandsch Instituut voor Zweefvliegen op Ypenburg, kunnen dit, voor zoover het weer het toelaat, elken dag (uitgezonderd Maandags) van 10 uur tot zonsondergang doen, door zich op Ypenburg in verbinding te stellen met den Heer J. H. Hoekstra.

Het lieren zal waarschijnlijk over 2 weken beginnen, een en ander in verband met de levering van het lestoestel: E. S. C. Voor een vlotte opleiding en de goede orde op Ypenburg is het wenschelijk, en zelfs noodzakelijk, dat zij, die wenschen te beginnen met lieren reeds een geringe ervaring bezitten in het gebruik van de stuurorganen. Het wordt daarom aanbevolen eerst twee à drie tweezitterstarts te maken, waardoor de tijd, benodigd voor het behalen van het A-brevet, aanzienlijk verkort zal worden.

* *

WINTERSPORT IN OOSTENRIJK.

Het Nederlandsch Bureau voor Buitenlandsche Studentebetrekkingen heeft, in overleg met den Oostenrijkschen Propagandadienst voor Vreemdelingenverkeer te Utrecht, samengesteld een Programma voor een Wintersportreis naar Oostenrijk, waaraan het volgende is ontleend:

De duur dezer reis is vastgesteld op 14 dagen (met inbegrip der treinreis); het vertrek is bepaald op Woensdag 23 December a.s., terwijl Dinsdag 5 Januari d.a.v. de reis zal zijn volbracht.

Voor gedetailleerde bijzonderheden verwijzen wij naar het Programma dat aan het Bureau van bovengenoemde Vereeniging, Breestraat 41, Leiden, op aanvraag gratis verkrijgbaar is. Enkele voorname feiten van deze belangrijke reis mogen hier volgen.

Als z.g. „Standplaatsen” werden aangewezen: Kolm-Saigurn, Ischgl en Galtür (resp. 1600, 1400 en 1600 m). De twee laatstgenoemde plaatsen wedijveren voor wat de wintersport betreft met het Arlberggebied. Naast een oefenterrein voor beginnenden vinden meer-geoefende tochtenloopers een uitgangspunt voor onderscheidene schitterende toeren in de weergalooze pracht van de Silvretta-groep.

Ischgl, dat een prachtige gelegenheid biedt voor uitgestrekte skitoeren, bezit verder een springschans, ijsbaan, rodelbaan — en een koffiehuis met concert — en danszaal.

Galtür munt uit door boschvrij oefenterrein en biedt gelegenheid zoowel voor gemakkelijke als voor moeilijke tochten, welke laatsten echter weer worden vergemakkelijkt door meerdere hutten als belangrijke steunpunten.

Kolm-Saigurn tenslotte, een „Bergfreudenhaus”, dat aan alle eischen van een modern wintersporthuis voldoet, verschaft in 22 kamers onderdak aan ongeveer 90 personen. Niet alleen vindt hier de geoefende skilooper een ruim oefeningsveld. m.n. de 2000 Meterafdaling van den Sonnblick, maar ook hier kan de minder geoefende ruime gelegenheid tot training en ontspanning vinden, nl. op den Hausborg, den „Seekopf”. Ook hier vergemakkelijkt een groot aantal hutten het maken van skitochten.

Zooals reeds hierboven gezegd, moge voor bijzonderheden van deze reis worden verwezen naar het officieele, uitgebreide Programma. Alleen worde hier nog melding gemaakt van het feit dat behalve voor studenten en jongelui, ook — zij het voor een beperkt aantal — aanverwanten aan de reis kunnen deelnemen.

De totaal-prijzen werden uiterst laag gesteld en konden eveneens uiterst laag worden gehouden ondanks de devaluatie van den Nederlandschen gulden.

De uiterste termijn van aanmelding is Maandag 7 December. Nadrukkelijk wordt hier gewezen op de wenschelijkheid van spoedige aanmelding in verband met de beperkte logeergelegenheid gedurende de Kerstvacantie.

Naamlooze Vennootschap
W. D. MEINEMA

Verkrijgbaar:
de tweede, geheel
omgewerkte en ver-
meerderde druk van
Nieuwe Methoden
voor **Elementair-**
analyse

Prof. H. TER MEULEN
en
Dr. J. HESLINGA
72 bladz., met 9 photo's
en 25 teekeningen.
Prijs ingenaaid f 2.40

Pelikan

in tuben
en flesjes

TEKENINKTEN ONOVERTROFFEN

GÜNTHER WAGNER
PELIKAN MIJ. N. V.

ANNO 1912

Nic. VENEMA
TAILOR
ANNA PAULOWNASTR. 19
TELEF. 113126
DEN HAAG

ONTVANGEN:

**NIEUWE STOFFEN
EN MODELLEN**

1936

HEMDEN
ROK-VESTEN
SJAALS
DASSEN

W. Croon
TELEFOON 484
PEPERSTRAAT 7

WASSCHEN
STOOMEN

SPECIALITEIT: Hofleverancier
„ECON-TARIEF“
ook voor Heerenwasch.
HET VOORDEELIGST!
Vraagt inlichtingen:
TEL.: HAAG 778011.

B. VETH & CO
18 **B** 79
DELFT

Betrekt Uwe melk en melkproducten van de

Delftsche Melkinrichting

DIRKLANGENSTRAAT 66-70

TELEFOON No. 42

Gebruikt „VETHCO“ gepasteuri-
seerde melk, roomt op als rauwe
melk en smaakt als rauwe melk.

Kwaliteitscliché's!
Vraagt U eens aan!
Billijke prijzen.

Fa. S. WOLTERBEEK
TELEF. 199 WIJNHAVEN 19

IS EN BLIJFT DE
FIJNSTE ZAAK.

Levering Diverse schotels
o.a. Crab-, Kreeft-, Zalm-,
Huzaren- en vleesch-
schotels. Croquetten.

Fijne Comestibles

**STAATSMIJN
PRODUCTEN**

elegant en comfortabel.....

••••• daarom zijn Houtepin's schoenen zo'n gewaardeerd bezit.
Bovendien zijn ze niet duur!
Probeert ze eens: U doet Uw voeten een genoegzaam ermeel

TELEF.
1404

HOUTEPIN'S
SCHOENHANDEL
HIPPOLYTUSBUURT 29a

**HOLLANDSCHE SOCIETEIT VAN
LEVENSVERZEKERINGEN N. V.**

ANNO 1807

HEERENGRACHT 475 — AMSTERDAM, (C.)

Zij gaan naar Meinema!
..... kaarten bestellen!

STOFFENHANDEL
LÜBBERS & Zn.
OUDE LANGENDIJK 10

Oudste en meest
gesorteerde firma te
dezer stede in zijden
en wollen stoffen.

Handschoenen

Kousen

Lingeries